

Kürti László

lányos apák

*fiús apák meccsre járnak, hordják a sráccokat focizni vasárnap.
állnak az esőben és anyázzák a bírót, vagy nem anyázzák,
de kiabálnak nagyon. a fiús apák tanítják, hogy kell
kötényt adni, lábról levenni, kidolgozni pár ámulatba ejtést.
sok köténytől épül a státusz, és bomlanak a fűzők.
„csak nyápic ne legyél, kisfiam, a fű zöld, de ragadjanak a csajok,
légy a légyapapírra, lábadoz labda, legeltesd nyájadat,
ha széles már a pálya!”*

*lányos apák szemközti épületben kerülnek a focit, tépett sérót,
nagy dumákat. lányos apák balettra járnak heti kétszer,
és művészetté emelnek minden mozdulatot. barbikról,
sellőkről, szerelemről mesélnek és előrelátásról,
meg hogy a fiúk focizni járnak, és most tanulnak cselezni,
egérutakra lelteni két spárta között.
a lányos apák szigorúak szerelemben és a fiús apákkal,
ha nőkről van szó egy kávézóban, strandon. lányos apáknak
udvarolnak a megfontolt, okos fiús apák. de a lányos apák
nehezen szelídülnek.*

ida napja

*ida napja volt és húsvéthétfő – egy világvárvány közepén
kötözésre mentem üres folyosókon át sürgősségi
betegellátásra. karanténrendszerben otthon tévézett
az ország. adminisztrációs nővérke szájmaszkkal,
gumikesztyűvel ült a nőgyógyászatról lecipelt
vasasztal mögött. rám volt írva, hogy ráérek, leültetett,
vártam az orvost. idára gondoltam, hogy már három
éve... fércelem magamban, magamat hozzá, mint álomban,
vagy itt, ünneptelen folyosón, varratszedésre várva.
olyan a kézfejem, akár egy húsvéti kötözött sonka.
kék zsinnyel, három az ínban, négy öltés meg damilvégi*

görcsökkel fogja össze a húst. zsibbadt végtagról,
halottról emléket...
jót vagy semmit nem kéne már vele megbeszélnem,
de valahogy elfelejtett kivérezni belőlem a nagyanyám.
folyékony szappannal fertőtlenítek kék gumikesztyűben
a nővére. váltunk pár szót a járvány olaszországi
terjedéséről, s hogy lesz-e érettségi, munkahely jövőre?
nekem még fáj a tetanusz helye, az elszakadás,
az összeférelés. minden gyulladás mögött
van valami felelőtlen szeszély. nagyanyám hallgat,
az ápolónő fertőtleníti a gumikesztyűt újra. körfűrész
hangjára gondolok, meg hogy virágot vinnék neki,
és nyers sonkáját enném, ha még élne.

női zuhanyzó

harkány, gyógyfürdő. női öltözőbe tévedsz,
egész életedben rossz ajtón mentél be,
a nők hüledeznek, de te biztosra veszed,
ez egy koedukált öltöző.
látod, kissrácok az anyukkal jöttek,
zárható öltözőkabinok. kulcsos ruhásszekrénybe
gyűrőd a szennyest. méregetik, hogy szatír vagy-e,
vagy spontán elmebeteg.
szól a melletted haját fésülgető negyvenes anyuka,
hogy van itt ám férfiöltöző is...
merthogy ez női lenne? – bámulsz,
felügyelet nélkül, elkószált fogyatékos...

kifelé a női zuhanyzóba tévedsz,
nem okozol különösebb riadalmat,
két ötvenes nő, a habos, fehérhúsú délutánban.
aztán valahogy mégis sikerül kikászálódni innen,
– rajtad nevet a teljes női szakasz.
így vagy te életünk művésze, költője a párás,
gőzös magyar ugarnak, privát tévelygő,
rendezett világok barakkjai között.
nagy múltú gyógyfürdők, mágnescártyás
öltözőszekrények, női zuhanyzók, titkok,
szabályok végtelen látnoka.

A kis herceg

Szászorszépek